

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 476/2021-25

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a zo sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpenej advokátskou kanceláriou [REDAKOVANÉ], s. r. o., [REDAKOVANÉ], proti postupu Okresného súdu Žilina v konaní sp. zn. 6C/567/2015 takto

r o z h o d o l :

Ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 19. júla 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom okresného súdu v civilnom spore po podaní dovolania. Okrem toho sťažovateľka žiada, aby ústavný súd okresnému súdu prikázal konať bez zbytočných prietahov, priznal jej finančné zadostučinenie 2 000 eur a náhradu trov konania.

II.

2. Okresný súd Žilina rozsudkom z 8. septembra 2017 čiastočne vyhovel žalobe z decembra 2015 a zaviazal sťažovateľku, spolu so žalovanou 2/ s tým, že plnením ktorejkoľvek z nich zaniká povinnosť druhej z nich, zaplatiť žalobcovi 1/ 9 000 eur a žalobcom 2/ a 3/ po 6 000 eur právnym dôvodom náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá bola žalobcom spôsobená tak, že sťažovateľka čiastočne zavinila dopravnú nehodu, pri ktorej zomrel príbuzný žalobcov, a to na motorovom vozidle, prevádzka ktorého bola poistená u žalovanej 2/. Sťažovateľka proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie, ktoré krajský súd 26. júna 2018 rozsudok okresného súdu potvrdil.

3. Proti rozsudku krajského soudu podala 4. septembra 2018 žalovaná 2/ dovolanie, ktorým žiada, aby najvyšší súd žalobu voči nej zamietol. Okresný súd doručil sťažovateľke dovolanie žalovanej 2/ s výzvou na vyjadrenie až 19. marca 2021. To bolo spôsobené tým, že po vyjadrení žalobcov okresný súd predložil spis najvyššiemu súdu 9. januára 2019, no najvyšší súd mu ho 6. decembra 2019 vrátil na odstránenie vady plnomocenstva advokáta žalovanej 2/. Okresný súd opätovne 17. decembra 2019 predložil spis najvyššiemu súdu, ktorý 22. februára 2021 vrátil spis okresnému súdu, aby žalovanú 2/ vyzval na doplatenie súdneho poplatku za dovolanie a dovolanie doručil na vyjadrenie sťažovateľke. Okresný súd opätovne predložil spis najvyššiemu súdu 30. marca 2021.

III.

4. Sťažovateľka porušenie svojho základného práva vidí v tom, že okresný súd jej doručil dovolanie žalovanej 2/ tri roky po podaní dovolania.

5. Okresný súd považuje ústavnú sťažnosť za nedôvodnú, keďže mu nemožno pričítať obdobie nečinnosti, keď vo veci konal najvyšší súd, na ktorom sa spis nachádzal podstatnú časť dovolacieho konania.

IV.

6. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. K odstráneniu tohto stavu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04). Sťažovateľka bola spolu so žalovanou 2/ stranou v spore, ktorý začal v roku 2015 a ktorý bol právoplatne skončený ešte v roku 2018 tak, že sťažovateľka bola so žalovanou 2/ zaviazaná na zaplatenie peňažnej čiastky žalobcom. Týmto bol spor pre sťažovateľku právoplatne skončený a sťažovateľka nadobudla právnu istotu vo vzťahu k svojim právam voči žalobcom, ktorí si svoje práva voči nej uplatnili žalobou. Na tom, že právoplatným skončením sporu bol vo vzťahu k sťažovateľke nastolený stav právnej istoty, nič nemení ani to, že žalovaná 2/ podala proti rozsudku krajského súdu dovolanie. Žalovaná 2/ svojím dovolaním, ktorým žiada žalobu žalobcov vo vzťahu k sebe zamietnuť, nemieni nič zmeniť na právoplatne vyriešenom vzťahu medzi sťažovateľkou a žalobcami. Prípadne rozhodnutie dovolacieho súdu, ktorým by bolo vyhovené dovolaniu žalovanej 2/, nemôže nič zmeniť na tom, že sťažovateľka je podľa rozhodnutí okresného a krajského súdu právoplatne zaviazaná zaplatiť nemajetkovú ujmu žalobcom. Preto, či už podanie dovolania žalovanou 2/, doručenie dovolania žalovanej 2/ sťažovateľke alebo i rozhodnutie najvyššieho súdu o dovolaní žalovanej 2/ nie je spôsobilé viesť k tomu, že by sa sťažovateľka po právoplatnom vyriešení sporu mohla v nadväznosti na rozhodnutie najvyššieho súdu o dovolaní žalovanej 2/ znova dostať do stavu právnej neistoty.

7. K tomu treba uviesť, že okresný súd postupoval správne, ak dovolanie žalovanej 2/ vôbec na vyjadrenie nedoručoval sťažovateľke, keďže na takýto postup nebol žiaden dôvod, čo je spôsobené tým, že sťažovateľka je k žalovanej 2/ vo vzťahu samostatného procesného spoločenstva podľa § 76 Civilného sporového poriadku. Tomu zodpovedal aj dovolací návrh žalovanej 2/, ktorá sa nedomáha žiadnej zmeny rozhodnutia krajského súdu, ktorá by súvisela s právoplatne vyriešeným vzťahom sťažovateľky a žalobcov. Podané, oneskorene a nadbytočne sťažovateľke doručené dovolanie žalovanej 2/ nie je spôsobilé žiadnym spôsobom zasiahnuť

do už nadobudnutej právnej istoty sťažovateľky, ktorá bola dosiahnutá právoplatným vyriešením sporu a tým, že nielen sťažovateľka, ale ani žalobcovia dovolanie proti rozsudku krajského súdu nepodali. Preto oneskoreným doručením dovolania žalovanej 2/ nemohlo byť zasiahnuté do základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Okrem toho k predĺženiu dovolacieho konania rozhodujúcim spôsobom neprispel postup okresného súdu, ale celkom nesústreďený postup najvyššieho súdu, ktorý až dvakrát, vždy z iného dôvodu a vždy po značnom časovom odstupe, vrátil spis okresnému súdu na odstránenie nedostatkov žalovanou 2/ podaného dovolania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. novembra 2021

Robert Šorl
predseda senátu